

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 392/08-52

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť T. B., S., vo veci namietaného porušenia čl. 13 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 1 T 1/98 a Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 10 C 1759/98 (resp. sp. zn. 10 C 453/98) a sp. zn. 23 Er 396/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. augusta 2008 doručená sťažnosť T. B., S. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 13 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaniach vedených Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 1 T 1 /98 a Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 10 C 1759/98 (resp. sp. zn. 10 C 453/98) a sp. zn. 23 Er 396/2006. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 30. júla 2008 a neskôr bola doplnená podaním bez označenia dátumu doručeným

ústavnému súdu poštou 3. októbra 2008. Doplňujúce podanie bolo odovzdané na poštovú prepravu 26. septembra 2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ v roku 1991 vzhľadom na nedostačujúcu výšku invalidného výsluhového dôchodku začal podnikat', pričom sa zameril na dovoz pracovných odevov, ako aj látok na ich výrobu. V roku 1993 sa stal obeťou trestného činu organizovaného skupinou podvodne konajúcich osôb, pričom utrpel priamu škodu 2 500 000 Sk. Trestná vec bola vedená Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 1 T 1/98. Hoci sťažovateľ bol v tejto veci poškodeným, nikdy nebol predvolaný, ani súdom vypočutý a nebol mu nikdy doručený ani rozsudok, čím mu bolo znemožnené ho napadnúť. Zároveň sa mu tým znemožnilo aj vymáhanie spôsobenej škody, pričom mu bola spôsobená aj ďalšia škoda navyše. Na jeho urgenciu Okresný súd Komárno nereagoval. Až z prípisu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV Gn 2876/01-64 zo 16. apríla 2002 sa dozvedel, že rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1 T 1/98 z 21. decembra 2000 bol J. V. uznaný vinným z trestného činu podvodu okrem iného aj na tom skutkovom základe, že 3. augusta 1993 v K. zo súkromnej firmy B. odobral na faktúru 10 000 ks dvojdielných pracovných oblekov, ktoré neuhradil, čím pre firmu B. spôsobil škodu vo výške 2 500 000 Sk. Podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku bola mu uložená povinnosť uhradiť poškodenej firme B. škodu vo výške 2 500 000 Sk.

Na základe rozsudku Okresného súdu Trebišov č. k. 10 C 1759/98-22 (resp. č. k. 10 C 453/98-22) z 2. marca 1999 bol sťažovateľ zaviazaný zaplatiť žalobcovi Ing. M. H. pôžičku vo výške 40 000 Sk. Sťažovateľ si nie je istý, či mu bol vôbec tento rozsudok doručený. Následne Ing. H. už ako oprávnený viedol proti sťažovateľovi exekúciu, ktorá na Okresnom súde Trebišov mala sp. zn. Er 396/2006. Súdny exekútor konajúci na základe poverenia Okresného súdu Trebišov zablokoval bankový účet sťažovateľa. Po doručení upovedomenia o začatí exekúcie podal sťažovateľ proti upovedomeniu námietky. Uznesením Okresného súdu Trebišov č. k. 23 Er 396/2006-24 z 24. septembra 2007 sa námietkam nevyhovelo, keďže sťažovateľ ich podal oneskorene. Uznesenie prevzal 9. novembra 2007. Postup Okresného súdu Trebišov v exekučnom konaní považuje sťažovateľ za formalistický a protiprávny. Žiada, aby ústavný súd exekúciu zastavil.

Žiada vylúčiť z rozhodovania o veci sudcu ústavného súdu JUDr. Juraja Horvátha, keďže tento dlhé roky pôsobil ako právnik v okrese Komárno.

Z prípisu generálnej prokuratúry č. k. IV Gn 2876/01-64 zo 16. apríla 2002 vyplýva, že na základe podnetu sťažovateľa bol preskúmaný spis Okresného súdu Komárno sp. zn. 1 T 1/98. Vyplýva z neho, že rozsudkom z 21. decembra 2000 bol J. V. uznaný vinným z trestného činu podvodu okrem iného aj na tom skutkovom základe, že 3. augusta 1993 v K. zo súkromnej firmy B. odobral na faktúru 10 000 ks dvojdielných pracovných oblekov, ktoré neuhradil, čím pre firmu B. spôsobil škodu vo výške 2 500 000 Sk, ktorú je povinný v zmysle § 228 ods. 1 Trestného poriadku firme B. uhradiť.

Z uznesenia Okresného súdu Trebišov č. k. 23 Er 396/2006-24 z 24. septembra 2007 vyplýva, že v exekučnej veci vymoženía sumy 40 000 Sk sa námietkam sťažovateľa proti exekúcii nevyhovelo, keďže tieto podal oneskorene (posledným dňom zákonnej lehoty bol 1. august 2007, ale námietky boli odovzdané na poštovú prepravu až 4. augusta 2007). Uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 9. novembra 2007.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

V trestnej veci vedenej Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 1 T 1/98 sťažovateľ tvrdí, že súd nerešpektoval jeho procesné práva ako poškodeného v trestnom konaní, pretože nebol vôbec predvolaný, vypočutý a nebol mu ani doručený rozsudok. O existencii rozsudku sa dozvedel až v apríli 2002 z prípisu generálnej prokuratúry. Nerešpektovaním jeho práv mu bola spôsobená aj ďalšia materiálna škoda.

Pokiaľ by malo byť pravdou, že rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 1 T 1/98 z 21. decembra 2000 nebol dosiaľ zákonným spôsobom sťažovateľovi doručený, potom má sťažovateľ možnosť podať proti tomuto rozsudku kedykoľvek odvolanie, pretože zákonná osemďňová lehota na podanie odvolania mu nemohla dosiaľ vôbec začať plynúť. Na základe podaného odvolania bude povinnosťou Okresného súdu Komárno predložiť spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Vzhľadom na uvedené v súvislosti s touto námietkou sťažovateľa nie je daná právomoc ústavného súdu. Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade právomoc poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľa vyplývajúcim z ústavy a dohovoru prináleží príslušnému krajskému súdu v odvolacom konaní. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu. Príslušný krajský súd má teda právomoc posúdiť, či v konaní vedenom Okresným súdom Komárno boli, alebo neboli porušené práva sťažovateľa ako poškodeného na súdnu ochranu, resp. na spravodlivé súdne konanie. Rovnako príslušný krajský súd posúdi vecnú správnosť výroku o povinnosti obžalovaného V. nahradiť škodu sťažovateľovi.

Pokiaľ sťažovateľ tvrdí, že nesprávnym postupom Okresného súdu Komárno mu vznikla ďalšia škoda, má možnosť tento nárok uplatniť v občianskom súdnom konaní vedenom proti Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Ani v tomto smere preto nie je daná právomoc ústavného súdu.

Sťažovateľ ďalej namieta, že k porušeniu označených práv podľa ústavy a dohovoru došlo aj v konaniach vedených Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 10 C 1759/98 (sťažovateľ na viacerých miestach označuje toto konanie aj pod sp. zn. 10 C 453/98) a pod sp. zn. 23 Er 396/2006. Rozsudkom Okresného súdu Trebišov č. k. 10 C 1759/98-22 (resp. č. k. 10 C 453/98-22) bol sťažovateľ zaviazaný zaplatiť 40 000 Sk a v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 23 Er 396/2006 sa prisúdená suma vymáha.

V konaní vedenom Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 10 C 1759/98 (resp. sp. zn. 10 C 453/98) má sťažovateľ pochybnosti o tom, či mu bol vôbec rozsudok z 2. marca 1999 doručený a či sa stal preto právoplatným a vykonateľným.

V prípade, že uvedený rozsudok nebol dosiaľ sťažovateľovi zákonným spôsobom doručený, sťažovateľ má kedykoľvek možnosť podať proti nemu odvolanie. Následne bude povinnosťou Okresného súdu Trebišov predložiť spis na rozhodnutie o odvolaní príslušnému krajskému súdu. Preto námietka sťažovateľa týkajúca sa nedoručenia rozsudku nespadá do právomoci ústavného súdu z dôvodov už pertraktovaných.

V exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 23 Er 396/2006 sťažovateľ nie je spokojný s uznesením z 24. septembra 2007, ktorým sa nevyhovelo jeho exekučným námietkam, keďže tieto boli podané oneskorene. Žiada tiež, aby ústavný súd exekúciu zastavil.

Túto časť sťažnosti považuje ústavný súd za oneskorene podanú. Sťažovateľ prevzal uznesenie 9. novembra 2007, a preto sťažnosť ústavnému súdu odovzdaná na poštovú prepravu 30. júla 2008 je jednoznačne oneskorená.

Pokiaľ sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd zastavil exekúciu vedenú proti nemu, ani táto požiadavka nespadá do právomoci ústavného súdu. O zastavení exekúcie rozhodujú totiž všeobecné súdy postupom podľa Exekučného poriadku. Preto, ak je sťažovateľ presvedčený, že exekúcia má byť zastavená (napr. preto, že exekučný titul – rozsudok Okresného súdu Trebišov č. k. 10 C 1759/98-22, resp. 10 C 453/98-22 z 2. marca 1999 -nenadobudol ešte právoplatnosť pre jeho nedoručenie sťažovateľovi), potom môže podať Okresnému súdu Trebišov návrh na zastavenie exekúcie.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2008